

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 19. Alaricus Roman obsidet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Sæculum V. Donatum Proconsulem Africæ directum
A.C. 409. S. INN

Ep. 100. ad. 127. ros p
Mag
gnav
Rom
Tunc
nes c
urbe
sanct
qui
batu
lami
respo
peto
tidia
re.
etia
vita
pest
fert
aux
ribu
sari
Ter
pe
ma
tru
min
idc
Ala
cep
dici
tiu

Ei igitur S. Augustinus amicitia jam etea junctus hac super re scripsit, rogum instantissime, ut reorum vitæ parcere. Considera, inquit, solis Viris Ecclesiasticis curæ esse, ut Ecclesiarum Necessitatibus ad Tuum Tribunal deferant, si ergo in vitam ademeris, nobis simul libertatem accusandi eripies, quod ubi hostes nostræ intellexerint, licentius profecto in nos revertent, scientes, in iis nos deprehensori gustiis, ut, nos ipsos jugulari, humanum me pati cogamur, ne Adversarios nostrum vitam amittendi periculo exponamus, a nobis delatos gladio plexeris. Epilam claudit his verbis : *Quantum grande sit malum, a quo homines abbere cupias, & magnum Bonum, quod amplectantur persuadere velis, res importuno labore plena magis, quam utilis erit si vi illata cogas, & non potius docendo alicias, & permovereas.*

§. XIX.

Alaricus Romam obsidet.

Zof. lib. 5. p. 8. 2. TW

Stilicone sublato, Gothi in Romanorum Exercitibus militantes multati conserunt, quod proditionis consciï fuisse. In variis Civitatibus uxores eorum, liberri occisi, Bona direpta. Ergo adversus Romanos tanquam fœdisragos coempsit. Ducem secuti Alaricum, intercessione

ros potentissimum, qui sub Theodosio Sæculum V.
Magno contra Eugenium Tyrannum pu- A. C. 409.
gnaverat, illis Dignitatibus, quæ inter *Socr. VII.*
Romanos præcipuæ erant, Insignis. *c. 10.*
Tunc quoque Honorio pacis conditio- *Soz. IX. c. 6.*
nes obtulit; cumque nihil obtineret, in
urbem Romam movit. In eo itinere
sanctus Monachus ei occurrisse narratur,
qui irritatum a coëptis abstrahere nite-
batur, animo ejus ingerens, quantæ ca-
lamitatis causa futurus esset, & Alaricus
respondisse: *Non meo arbitrio Roman*
peto, sed aliquis me urget, & angit quo-
tidie, dicens: Vade, & urbem depopula-
re. Ubi illo pervenit tam arcta eam,
etiam qua mare respicit, obsedit, ut Ci-
vitas deficiente commeatu jam fame, &
peste vexari cœperit. Multi Servi, præ-
sertim Barbari, transfugæ Alarici castra
auxerunt. In hac trepidatione Senato-
ribus Paganis visum, nihil magis neces-
sarium, quam ut in Capitolio, & aliis
Templis Diis Sacrificia offerrentur; quip-
pe Aruspices Thusci, a Pompejano Ro-
mæ Præfecto vocati, spondebant, Toni-
trorum fragore, & accitis e Cælo ful-
minibus, Barbaros ab urbe arceri posse,
idque se Narniæ, Thusciæ urbe, quam
Alaricus, cum Romam contenderet, non
ceperat, præstitisse jaëtabant. Zosimus *Lit. 5. p. 816.*
dicit, ut id securius fieret, ad Innocen-
tium Papam delatum fuisse consilium,

F f 2

Roma

Sæculum IV. Romæ Idolis sacrificandi, & Papam, cum
A. C. 409. Patriæ Salutem suæ opinioni præferre, permisisse, ut secreto sacrificaretur. Id credit, cui hujus Scriptoris Gentilis fides sufficiet. Quod vero subjungit magis vero simile est. Thusci affirmantibus, Sacrificia Civitati nihil profutur, nisi publice fierent, Senatores Capitolium ascendunt, ibique, & in foris publicis, Sacris, ut propositum erat, operari incipiunt; at nemo de populo facinoris particeps fieri ausus. Missis ergo Thusci, de modo, quo Alarici animum mitigarent, Romani cogitarunt.

P. 817.

Romæ Obsi-
dio.

Placuit utrique Parti inire pacta, & constituerunt, ut quinques mille libræ aureæ, tricies mille libræ argenteæ, quater mille tunicæ sericæ, ter mille pelles purpura tintæ, ter mille libræ piperis Alarico darentur. Ut tanta auri argenteaque vis conferretur, cum ærarium publicum deficeret, privatorum opes astringatæ, his quoque non sufficientibus, Idolorum ornamenta, & ipsa Idola aurea, & argentea tradenda fuere, quod factum Zosimus tanquam Impietatem omnium maximam deflet, & omnium malorum urbi imminentium originem. Inter alia Virtutis simulacrum argenteum confatum. Inde, inquit, quidquid Romanæ Fortitudinis, quidquid Virtutis supererat, deletum; sicut illi, qui Rerum divinarum

narum periti sunt, prædixerant. Acce- Sæculum V.
ptis donis Alaricus obsidionem solvit, A. C. 409.
promittentibus Romanis, se effecturos,
ut inter ipsum & Imperatorem Pacis fœ-
dera peragerentur. Hæc anno 409. Ho- p. 818.
norio octavo, & Theodosio tertio Coss.
acciderunt.

Itaque Innocentius Papa ad Impera- Soz. IX. c. 7.
torem Honorium, Ravennæ tunc tempo-
ris degentem, Legatus advenit. Vero-
simile est in hac Legatione S. Innocen-
tium obtinuisse Legem contra Mathema-
ticos seu Astrologos, quo nomine sæpe
etiam Aruspices, & Harioli indicaban-
tur, editam. In hac Lege ipsis præcipi- L. 12. Cod.
tur, ut præsentibus Episcopis libros suos Th. de Mathe.
flammis traderent, & errores abjurarent, l. 10. Cod.
qui id facere detrectarent, Roma, & ex Just. de E-
omnibus Civitatibus sub pœna proscri- pisc. aud.
ptionis exirent. Lex ista 25. Jan. anno
409. data. Alaricus, ut propior Impera-
tori esset, & facilius procederent foede-
ra, usque Ariminum venit. Illo etiam
Jovius in Italia Prætorio Præfectus se
contulit, de Pace cum Barbaro acturus;
at viro huic prudentia deerat, itaque Pa-
cem abrupit, quam non æquis modo, sed
etiam utilibus conditionibus reducere
potuisset.